

121

26 (A-B)

अथ
छान्दोग्योपनिषद् ।

शारदातिलकम् ।

Chandogyopanishad .

Sharda Tilakam .

॥३॥ (A)

छन्दोपनिषद्:

॥३॥

॥ श्रीगणेशायनमः ॥ अथ ज्ञेयं गोपनिषदः पंचमः प्रपाठको लिख्यते ॥ १ ॥
 असौ वा आदित्यो रेवमधु तस्य द्यौरवति रश्मीनव ७ शो तरि सैम पूषो मरीच
 यः पुत्रास्तस्य ये प्राचो रश्मयस्ता एवास्य प्राच्यो मधुना ज्यो अच एवमधु
 कृतः अग्रे देवपुष्यं तो अमता आपस्ता वा एता अच एतमग्ने दमभ्यत
 पंस्तस्याभितप्तस्य यशस्ते जइंद्रियं वीर्यं मन्ता य ७ रसो जायत तद्यच्च
 रत्तदादित्यमभितो अयत्तदा एतद्यदेतदादित्यस्य रोहितेरूपं ॥ १ ॥ ७
 अथ ये स्य १ दिता रश्मयस्ता एवास्य दक्षिण मधुना ज्यो यजं ये वमधु
 कृतो यजुर्वेदे एवपुष्यं तो अमता आपस्ता निवा एतानि यजं ये तं यजु
 र्वेदमभ्यत पंस्तस्याभितप्तस्य यशस्ते जइंद्रियं वीर्यं मन्ता य ७ रसो जाय
 त तद्यच्च रत्तदादित्यमभितो अयत्तदा एतद्यदेतदादित्यस्य शुक्रं रूपं ॥
 २ ॥ ७ ॥ अथ ये स्य प्रत्यंचो रश्मयस्ता एवास्य प्रतीच्यो मधुना ज्यः सा
 मान्ये वमधु कृतः सामवेदे एवपुष्यं तो अमता आपस्ता निवा एतानि सा

मान्ये त ७ सामवेदमभ्यत पंस्तस्याभितप्तस्य यशस्ते जइंद्रियं वीर्यं मन्ता य
 रसो जायत तद्यच्च रत्तदादित्यमभितो अयत्तदा एतद्यदेतदादित्यस्य
 कर्णं रूपं ॥ ३ ॥ ७ ॥ अथ ये स्योदंचो रश्मयस्ता एवास्योदीच्यो मधुना
 ज्यो यवो गिरस्त एवमधु कृत इति हासपुराणं पुष्यं तो अमता आपस्ता वा
 एते अथ वी गिरस्त एत इति हासपुराणमभ्यत पंस्तस्याभितप्तस्य यश
 स्ते जइंद्रियं वीर्यं मन्ता य ७ रसो जायत तद्यच्च रत्तदादित्यमभितो अ
 यत्तदा एतदादित्यस्य पुरः कर्णं रूपं ॥ ४ ॥ ७ ॥ अथ ये स्योर्ध्वो रश्मय
 स्ता एवास्योर्ध्वो मधुना ज्यो गुल्फा एवादेशा मधु कृतो वेले वपुष्यं तो अ
 मता आपस्ता वा एत गुल्फा आदेशा एतद्गुल्फाभ्यत पंस्तस्याभितप्तस्य
 यशस्ते जइंद्रियं वीर्यं मन्ता य ७ रसो जायत तद्यच्च रत्तदादित्यमभितो
 अयत्तदा एतद्यदेतदादित्यस्य मध्यं सोमते इव ते वा एत रसाना ७
 सोमदेहादिरसानात्तं सोमते रसास्ता निवा एतान्यमता नो ममता निवेद्य
 मत्तस्ते वा मेतान्यमता नि ॥ ५ ॥

तद्यथा मम तंतु तद्वत्तु उपजीवंत्यग्निना मुखेन न वेदेवा अमृतिन पिवं त्येतदे
 वाम तंतु दृष्ट्वा तप्यति त एतदेवरूपमभि संवि शं त्येतस्माद्गुण उ धत्ति स एतदेवम
 म तंतु वेदवस्तुना मेवे को भूत्वेनै व मुखेनै तदेवाम तंतु दृष्ट्वा तप्यति स एतदेव
 रूपमभि संवि शं त्येतस्माद्गुण उ धत्ति स एतदेवम तंतु वेदवस्तुना मेवे को भूत्वेनै
 दस्त मेता वस्तुना मेव ता व दधि पत्यं स्वारान्य प व्यंति ॥ १० ॥ अथ यदि
 तीयमम तंतु तदुग्रा उपजीवंती न्देवा मुखेन न वेदेवा अमृतिन पिवं त्येतदेवाम तंतु
 दृष्ट्वा तप्यति त एतदेवरूपमभि सं वि शं त्येतस्माद्गुण उ धत्ति स एतदेवम तंतु वे
 दस्तुना मेवे को भूत्वेनै व मुखेनै तदेवाम तंतु दृष्ट्वा तप्यति स एतदेवरूपम
 भि संवि शं त्येतस्माद्गुण उ धत्ति स एतदेवम तंतु वेदवस्तुना मेवे को भूत्वेनै
 तादि स्ता न दृष्ट्वा त उदेतो त रतो स्त मेता रुद्राणा मेव ता व दधि पत्यं ७ स्वा
 रान्य प व्यंति ॥ ११ ॥ अथ यत्त तीयमम तंतु तदा दित्या उपजीवंति
 रुतो न मुखेन न वेदेवा अमृतिन पिवं त्येतदेवाम तंतु दृष्ट्वा तप्यति त एतदेवरूप

॥ १२ ॥ (A)

छन्दोपनिषदः

॥ १३ ॥ (A)

३

एतदेवममृतं वेदसाध्यानामेवैको भूत्वा ब्रह्मणो वसुधैवैतदेवममृतं दृष्ट्वा त
 व्यतिस एतदेवरूपमभिसंविशत्येतस्माद्भूयादुदितिस्यामहादित्य उत्तर
 त उदेतादस्ति एतास्तमेताद्विस्तावदूर्ध्व उदेतामगस्तमेतासाध्यानामे
 वतावदाध्यापत्य ७ स्वाराज्यं पर्य्यता १११०॥ अथ ब्रह्मणो उदेत्यनेनै
 वादेतानास्तमेते कल एवमध्यास्याता तदेवममृतं नैव तु न निम्लोचो
 नो देवाय कदाचन देवास्ते ता ७ सत्येन नमो विष्णवे विष्णवे ब्रह्मणेति न ह
 वा अस्मादुदेति न निम्लोचति सकृदि वा हे वास्ते भवतिय एतामेवं ब्रह्म
 णोपनिषदं वेदत इत इत्था भजापतय उवाच प्रजापतीर्मनवे मनुष्य
 ता न्यस्त इत उदा लकाय आरुणाय ज्येष्ठाय पुत्राय पिता ब्रह्म प्रोवाचे
 देवा वकिंसेत ७ ज्येष्ठाय पुत्राय पिता ब्रह्म प्रब्रूमात् प्रणायायावो
 वासिने नान्यस्मै कस्ते च यद्यप्यस्माद्भूमा मग्निः परिगृहीतो धनस्य
 पूर्णो दद्यादेतदेव ततो भूय इत्येतदेव ततो भूय इति १११॥ गायत्री

३

तः पुरुष आकाशो यो वे सो तः पुरुष आकाशो यं वावसयो यमेतर्ह दय १ आ
 काशो यो वे सो

वा इदं सर्वं ७ भूतं यदिदं किंच वा वेगायत्री वाच इदं सर्वं भूतं जायति तत्रा
 यत च या वे सा गा यत्री यं वावसाये य पृथिव्यस्या ७ हीद ७ सर्वं भूतं प्रति ।
 षितमेतामे वना तिशीयं ते या वे सा यथीयं वावसायदिदमस्मिन्पुरुषेश
 शीरमस्मिन् हीमे प्राणाः प्रतिष्ठिता एतदेवना तिशीयं ते यद्वे तत्पुरुषेशरी
 रमिदं वावत यदिदमस्मिन् तः पुरुषे ह दयमस्मिन् हीमे प्राणाः प्रतिष्ठिता
 एतदेवना तिशीयं तिसै वा चतुष्पादा षड्विधा गायत्री तदेतद्वाभ्यन्तं
 तावानस्य महिमा ततो ज्याया ७ अथ पुरुषः पादोऽस्य विष्णोः भूतानि त्रि
 पादस्यामृतं दिव्यं तिर्यङ्मतेतद्भूतेति दं वावत यो यं वहिर्धा पुरुषा दा काशो
 यं वावसयो यमेतर्ह दय आकाशो यो वे सो तर्ह दय आकाशस्तदेतत्पूर्णं
 मप्रवति पूर्णं मप्रविति नो श्रियं लभते य एवं वेद ११२॥ तस्य ह वा ए
 तस्य ह दयस्य पेच देव सुप्रयः स यो स्य प्रा ७ सुविः स प्राणस्त वृहः स आ
 दित्यस्तदेतत्तेजो न्ना घमित्युपासीत तेजस्य न्ना दो भवतिय एवं वेदाथ

सरी

योः स्य दक्षिणः सुषिः सव्या नस्तत्र ७ सवेद मास्तदेतच्छ्रयशश्चेत्यु
पासीतश्रीमानयशस्वी भवति य एवं वेदाथ योः स्य प्रत्यङ् सुषिः सोपानः सा
वाकृ सोमिस्तदेतद्रुमिव र्वत मन्ता घमिस्तुपासीत ब्रह्मवर्चस्यन्ता दो भ
वति य एवं वेदाथ योः स्यो दङ् सुषिः संसमानस्तमनः सयर्जन्यस्तदेतत्
कीर्तिश्च व्युष्टिश्चेत्युपासीत कीर्तिमान् व्युष्टिमान् भवति य एवं वेदाथ यो
स्यो ध्वः सुषिः स उदानः स वायुः स आकाशस्तदेतदोजश्च महश्चेत्युपा
सीतो जस्वी महस्वान् भवति य एवं वेदेते वा एते पंच ब्रह्म पुरुषाः स्वर्गस्य
लोकस्य द्वारपाः स य एतानेवं पंच ब्रह्म पुरुषान् स्वर्गस्य लोकस्य द्वार
पान् वेदास्य कुले वीरो जायते प्रतिपद्यते स्वर्गलोकं य एतानेवं पंच ब्र
ह्म पुरुषान् स्वर्गस्य लोकस्य द्वारपान् वेदाथ य इतः परो दिवो ज्योतिर्द्वा
प्यते विभ्यतः एषुषु सर्वतः एषु च नृत्तं मेरुत्तमं पुलोकं चिदं वा वत घादि
दमास्मिन्नेतः पुरुषे ज्योतिस्तस्येका दृष्टि र्यत्रैतदस्मिन्नुदीरे स ७ स्पश

ममि संवेकांति एतस्माद्दूपा दुष्टं तिसय एतदेव मम तं वेदादित्या नामेवै को भ
त्वा वरुणेनेव मुखे ते तदेवा मृतं दृष्ट्वा त्वय्यति स एतदेव रूपममि संविशत्ये
तस्माद्दूपा दुष्टं तिसया वादित्यो दक्षिणत उदेता न्नरतोस्तमेता द्विस्ता वत्यश्वा
दुदेता पुरस्तादस्तमेतादित्या नामेव तावदाधियत्यं स्वाराज्यं पर्य्यता ॥ ८
॥ अथ यच्चतुर्थं मम तं तमरुत उपजीवति सोमेन मुखे न वेदया अश्रुतिन
पिवं त्ये तदेवा मृतं दृष्ट्वा त्वय्यति स एतदेव रूपममि संविशत्ये तस्माद्दूपा दु
ष्टं तिसय एतदेवा मृतं वेदमरुता मेवै को भूत्वा सोमेनेव मुखे ते तदेवा म
तं दृष्ट्वा त्वय्यति सय एतदेव रूपममि संविशत्ये तस्माद्दूपा दुष्टं तिसया वा द
दित्यः पश्चाद्दुदेता पुरस्तादस्तमेता द्विस्ता वत उदेता दक्षिणतोस्त
मेता मरुता मेव तावदाधियत्यं स्वाराज्यं पर्य्यता ॥ ९
मृतं तस्माद्दूपा दुष्टं तिसय एतदेव रूपममि संविशत्ये तस्माद्दूपा दुष्टं तिसय
मृतं दृष्ट्वा त्वय्यति सय एतदेव रूपममि संविशत्ये तस्माद्दूपा दुष्टं तिसय

वेदनउग्ररोदरोदितिसोहमेतंवायुंदिशोवत्संवेदमात्रुग्रोद०रुद्रमतिरंकोशंप्र
 पचेःमुनीमुनामुनाप्राणंप्रपद्येमुनामुनामुनाभःप्रपद्येःमुनामुनामुनाभुव
 प्रपद्येमुनामुनास्वःप्रपद्येमुनामुनामुनाभयद्वोचंप्राणंप्रपद्येइतिप्रा
 णोवाव३५०सर्वंभूतंयदिदेकिंवतमेवतस्मात्पत्यथाथपदवोचंभूःप्रपद्ये
 ति॥५॥५॥प्रपद्येतरिसेप्रपद्येस्विप्रपद्येत्वेवतद्वोचमथयद्वोचंभुवःप्र
 पद्येत्वेत्विप्रपद्येवायुंप्रपद्येःआदित्यप्रपद्येत्वेवतद्वोचमथयद्वोचं
 स्वःप्रपद्येत्वेदंप्रपद्येयजुर्वेदंप्रपद्येसामवेदंप्रपद्येत्वेवतद्वोचंतेद्वो
 चं॥१५॥५॥पुरुषोवावयस्तस्मिन्वातिचतुर्विंशतिवर्षाणितस्मात्सवतंचतुर्वि
 शत्यसत्तसागवत्रीगायत्रंदिप्रातःसवतंचतुर्विंशत्यसत्तसोन्वायताःप्राणवाववसवे
 तेहीदं सर्वंवासयेति तंचेदेतस्मिन्वयसिक्विचिदुपतपेत्सब्रूयात्प्राणानां
 सवद्विदंमेप्रातःसवतंचमाध्यंदिन०सवनमनु संतनुतेतिमाहप्राणानां वस
 तांमध्येयतो विलोप्सीयेत्येवततएत्यगदोहभवतिअथयानिचतुश्चत्वारि
 ०शद्वर्षाणितन्माध्यंदिन०सवन०चतुश्चत्वारि०शद्वर्षाणितुपुत्रे

मंमाध्यंदिन०सवनंतदस्यरुद्राअन्वायताःप्राणवाववसवेतेहीदं सर्वंधरोदयंति
 तंचेदेतस्मिन्वयसिक्विचिदुपतपेत्सब्रूयात्प्राणानां सवद्विदंमेमाध्यंदिन०सवन०
 तृतीयसवनमनु संतनुतेतिमाहप्राणानां सवद्विदंमेमाध्यंदिन०सवन०
 तएत्यगदोहभवत्यथाऽन्यथा चत्वारि०शद्वर्षाणितत्तृतीयसवनमनु संतनुतेति
 ०शद्वर्षाणितत्तृतीयसवनमनु संतनुतेतिमाहप्राणानां सवद्विदंमेमाध्यंदिन०सवन०
 हीदं सर्वमाददेते तंचेदेतस्मिन्वयसिक्विचिदुपतपेत्सब्रूयात्प्राणानां सवद्विदंमे
 तीयसवनमायुरनु संतनुतेतिमाहप्राणानां सवद्विदंमेमाध्यंदिन०सवन०
 मुद्वेवततएत्यगदोहभवति एतद्वैतद्विद्वानाहमेहिससयेतरेभःसक्किमए
 तदुपतपसि योहमेतेन न प्रेक्षा नीतिसह प्रोक्षंवेर्षातमजीवत प्राह्वोउशंव
 र्षंशतंजीवति य एवं वेद॥१६॥५॥सयदशिशिष्यतियत्प्रासतियत्तरमतेताअ
 स्मदीताअथयदश्रातियत्प्रासतियत्तरमतेतदुपसदेरेत्यथयद्वसतियत्तरमतेता
 मेधुनेचरतिस्तुतेशवेरेवतद्वैतद्विद्वानाहमेहिससयेतरेभःसक्किमए
 अत्यदतिस्मदरात्यात्तदक्षिणवा एतद्वैतद्विद्वानाहमेहिससयेतरेभःसक्किमए

पुनस्तथा नमो वास्यत नमस्तस्मै वाव नमस्तस्मै देवता रं गिरतः कृष्णाय देवकी पु
 त्रायोऽङ्को वाचापि पात एव सवन्तं वसो तवे लामा मेत नय प्रक्षिपये तासित मस्य च
 तेमसि प्राणशंसित मसीति तत्रैते देवाः चो भवतः आदित्यस्तस्य रतसो ज्योतिष्यश्च
 ति वासमं परो यदि ध्यते दिवा उदये तमसस्य रिज्योतिष्यश्च तउत रसः पश्यंत उत
 रं देवं देवता सूर्य्यमगन्त ज्योतिरुत्तममगन्त ज्योतिरुत्तममिति ॥१७॥ ६७॥
 मनो ब्रह्मेत्युपासीतेत्यध्यात्ममध्याधिदेवता माकाशो ब्रह्मेत्युपासीतमादिष्टं भवत्ये
 ध्यात्मं चाधिदेवतं चेतदेतच्चतुष्पादं वाक् पादः प्राणः पादः शब्दः पादः श्रोत्रं पा
 दः सध्यात्ममध्याधिदेवतमग्निः पादो वायुः पादः आदित्यः पादो दिशः पादः तु
 नयमावादिष्टं भवत्यध्यात्मं चैवाधिदेवतं चैवाग्नेव ब्रह्मणश्चतुर्थः पादः सोमि
 ना ज्योतिषा भाति चतुर्पति च भाति चतुर्पति च कीर्त्या यशसा ब्रह्मवर्चसे नय एव
 वेदप्राण एव ब्रह्मणश्चतुर्थः पादः सवायुना ज्योतिषा भाति चतुर्पति च भाति चत
 पति च कीर्त्या यशसा ब्रह्मवर्चसे नय एव वेदचक्षुरेव ब्रह्मणश्चतुर्थः पादः स
 आदित्येन ज्योतिषा भाति चतुर्पति च भाति चतुर्पति च कीर्त्या यशसा ब्रह्मवर्चसे

नोष्णिमानं विज्ञानाति तस्यैवाश्रुतिर्यत्रैतत्कर्णवपि गृह्यन्ति नदमिव नदधुरिवाग्नेरिव च
 तत उपश्रुणेति तदेतद्वचश्चतुर्पति चतुष्पासीत चक्षुषः श्रुतो भवति य एवं वेद य एवं वेद ॥१३॥
 सर्वं खल्विदं ब्रह्म तज्जाला नितिशान्त उपसीता यरपलुः कृतुमयः पुरुषो यथा कृतुर
 स्मिल्लोके पुरुषो भवति तथेतः प्रेत्य भवति सकृत् कुर्वीत मनो मयः प्राणशरीरो भात
 यः सत्यकामः सत्यसंकल्पः आकाशः आत्मा सर्वकर्मा सर्वकामः सर्वगंधः सर्वरसः सर्व
 मिदमभ्यातो वाक्यनादरः एष मन्त्रात्मा तर्ह्येणीयान् ब्रीहो यथा द्वा सव पादा श्या
 माका द्वा श्या माक तंडुला द्वे मन्त्रात्मा तर्ह्येणीयान् ब्रीहो यथा द्वा सव पादा श्या
 यान् रिवो ज्योत्माने भ्यो लोके नः सर्वकर्मा सर्वकामः सर्वगंधः सर्वरसः सर्व मिदमभ्या
 तो वाक्यनादर एष मन्त्रात्मा तर्ह्येणीयान् ब्रीहो यथा द्वा सव पादा श्या
 स्यादज्ञानविचिकित्सा स्तीति हस्माह शांडिल्यः शांडिल्यः ॥१४॥ अंतरिक्षो दरः को
 शो भूमिर्धो न जीर्यति दिशो त्वस्य सक्त यो द्यौरस्योत्तरं विलं स एष कोशो वे
 सुधा नस्तास्मिन् सर्वमिदं श्रितं यस्य प्राची दिक्पुनर्हर्वा मसहमाना नाम दक्षिणार
 त्री नाम प्रतीची सुभ्रतानामोदीची तासां वायुर्विलः स य एतमेव वायु दिशो वत्स

०१.६६

नयएवंवेदश्चोत्रमेवब्रह्मणश्चतुर्थःपादःसदिग्भिर्ज्योतिषाभ्रातिचतयैवप्रभातमे
 चतपतिचक्रीत्यायशस्त्राब्रह्मवर्चसेनयएवंवेदयएनंवेद॥१८॥आदित्योब्रह्म
 सुखासीतदेशस्तस्योपव्याख्यानमसदेवंदमग्रआसीत्तत्सदासीत्तत्समभवत्तदा
 उन्निरवर्त्तततत्संवत्सरस्यमात्रामशायततन्निरभिद्यततेआउक्कपासे॥२॥जतं
 सुवर्णंवाभवतांतद्यद्रुत०सेयंपरधिबीयत्सुवर्ण०साधौर्यज्जरायुतेपर्वता
 यदुल्ल०समेघोनीहारायाधमनयस्तानघोयद्वास्तेयमुरक०समुद्रोभवत्त
 दजायतसोसाकारित्यस्तंजायमान०घोषाउल्लूखोन्मुदति०सर्वाणिचभृता
 निसर्वचकामास्तस्मात्स्योदय०प्रतिपत्यायनंप्रतिघोषाउल्लूखोन्मुदति
 ०तिसर्वाणिचभृता निसर्वचैवकामाःसयएतमेवंविद्वानादित्यं ब्रह्मेत्युपास्ते
 भ्याशोदयदेन०साधवोघोषाआचगच्छेयुरुपचनिमेडेस्मिन्नेडेन॥१९॥
 ॥इतिघोदोगोपनिषदिपंचमःप्रपाठकःसमाप्तः॥ज्ञानश्रुतिर्होत्रायणः॥
 संवत्१२६५विभवादेवेशाखरुस्मे४गुराविदमगमत्सर्गतामित्यलम्॥

देवं

१२६/२६ (A)

१२६/२६ (A)

सत्यो धरनतां नेत्रयोः लासिनीं वन्दे हंसु रजितां हरवर्धं रक्ता रवि न स्थिताम् ॥ ११ ॥ त
 त्वलक्षं जपेन्मंत्रं जुहुयात् न दृशांशतः ॥ पलाश पुष्पैः स्वादूतैः पुष्पैर्वाराज्य रक्षते ॥ १२ ॥
 अनन्तो विंदु संयुक्तो माया ब्रह्माग्नि तारवान् ॥ पाशादि-यक्षरो मेत्रः सर्ववश्यफलप्रदः ॥ १३ ॥
 अथाद्याः सर्वमुक्ताः स्युः बीजेनांग क्रिया मेता ॥ १४ ॥ वरां कुशोपाश मनीति मुद्रां कुरे
 वंदंतीं कमलासनस्थाम् ॥ बालार्ककोटिप्रतिमां त्रिनेत्रां भजे हमाद्यां बुवनेश्वरीं तोम् ॥
 १४ ॥ हविष्यमुक्ते जपेन्मंत्रं तत्त्वलक्षं जितेन्द्रियः ॥ तत्त्वहस्त्रं प्रहृष्टया ज्ञाप्यते मंत्रवि
 त्तमः ॥ १५ ॥ दधि शौंघ्यतां कौमिः समिद्धिः क्षीरभरुहाम् ॥ तत्त्वस्य यातिलैः शुद्धैः
 यथोक्ते जुहुयात्ततः ॥ १६ ॥ ॥ आलिख्याष्टदिगर्गलान्युदरं पाशादिकं च यक्षरं
 कोष्ठेष्वंगमन्तु परेषु विलिखेदष्टाणामंत्रद्वयम् ॥ अक्षरं वा परषट्कमुकुलयुव
 यन्मयो मासना नर्गलेष्वालिख्येन्द्रजलाधिपादिषु पाशाः पंक्तिद्वयं तत्त्वरम् ॥ कोष्ठे
 ष्वष्टयुगार्णमात्मसहितं मुग्धस्वसंतर्गतां मायां केसरं दलेषु विलिखेत्फलं त्रिपं
 क्तिं क्रमात् ॥ त्रिः पाशां कुशावेष्टितं लिपिभिरासीतं क्रमाद्भुक्तं क्रमात्पद्मस्येन द्योटेन
 पंकजमुखेनावेष्टितं तद्वहिः ॥ चयर्गलमिदं यंत्रं मेनिणं प्राभृतं मेतं ॥ पाशां श्रीश
 क्तिं कंदर्पकामशांतीं दिसं कुशाः ॥ प्रथमोपाशरो मेत्रः ततः कामि तिरंजनी ॥
 स्वाहन्तोपाशरः सद्भिरपरः परिकीर्तितः ॥ हीं गौरिरुद्र दधिते योगेश्वरि सर्वम

कद्रु ॥ द्विहातः षोडशां लोयं मंत्रः सद्भिरुदीरितः ॥ लिखित्वा भूर्जपत्रादोयं मंत्रमेतद्य
 याविधि ॥ धारयन्नामवाहो वाकले वा निजमूर्द्धि वा ॥ वशयेत्स कलान्मर्त्यान् विशे
 षेण महीपतीन् ॥ नीलपट्टे विलिखेत्तद्रुलिकीकृत्य तत्पुनः ॥ साध्या प्रति कृतेः
 सिक्क्य निर्मितं ताया हृदि न्यसेत् ॥ पात्रे त्रिमधुरा रत्ने निक्षिप्ये नो विधानतः ॥
 संकल्प्य गंधपुष्पाद्यैर्बलिं निक्षिप्य रात्रिषु ॥ मूले मंत्रं जपेन्मंत्रो नित्यमष्ट
 सहस्रकम् ॥ सप्ताहं द्वां छित्तं नारीमा कर्षेत्स्मरवि कलाम् ॥ भूर्जपत्रे विलिख्ये
 तत्पुलिकीकृत्य तत्पुनः ॥ लाक्षयाताम्ररत्नतकोचनैर्बद्धयेत्क्रमात् ॥ १२ ॥
 कुम्भे न्यस्य संकल्प्य यथा वदुर्वनेश्वरीम् ॥ संस्पृश्य तं जपेन्मंत्रं त्रिं द्वा कुरु सहस्र
 कम् ॥ अभिषिच्य प्रियं साध्यं बुद्धीयाद्यंत्रमाशिखा ॥ कान्तिपुष्टिधनारोग्य
 यशोसिलभते नरः ॥ भित्तो विलिख्य तद्यंत्रं रजयेन्नित्यमादरात् ॥ भूतप्रे
 तपिशाचास्तं नो वीक्षितुमपि क्षमाः ॥ तद्विलिख्य शिरस्त्राणे स्नायिते धारयन्
 भटः ॥ युद्धेरिष्वहं हत्वा जयमाप्नोति पार्थिवः ॥ ११ ॥ नज्जो किते वानि पुरंद
 येतां पाशां कुशाद्यामुदरस्थं साध्यं ॥ मध्ये च कोणे च वा ह्युच्यते पुनः पुनः
 रक्ताद्विलिखेत्समेतात् ॥ २॥ भूर्जे लिखितं तत्स्यात्सर्ववश्यं कुरुत एवम् ॥

२

आरोग्येश्वर्यजननं युद्धेषु विजयप्रदम् ॥ लिखेत्सरोजे स्वरं केसराद्ये वर्गा ॥ पत्रे वधु
धातुरस्ये ॥ पाशां कुशाभ्यां गुणशः प्रवेक्ष्य मायां लिखेन्मध्यगतं ससाध्यां ॥ सर्वो
त्तममिदं यंत्रं साधितं कुरुते न वाम् ॥ आरोग्येश्वर्यसोभाग्यविजयादीनारतम् ॥
॥ इति श्रीशारदातिलकं नवमः पटलः ॥ ॥ ५ ॥ ॥ ५५ ॥ ५६

121 (B)
26

121 (B)
26

॥ अथ शारदातिलकम् ॥ १२१

२

६२

121 (B)
26

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥ अथ वक्ष्ये जगद्गङ्गात्रीमधुना भुवनेश्वरीम् ॥ ब्रह्मादयोऽपि यांस्त
त्वालेभिरश्रियम् ॥ जिताम् ॥ ॥ लंकुलीशोऽग्निमारुतो वामने ॥ चन्द्रवान् ॥ बीजं
तस्याः ॥ समाख्यातं सेवितं सिद्धिं कश्चिन्मि ॥ १२ ॥ अयं शक्तिर्न वेत्ति गायत्रीदेवताम्
नोः ॥ कथिता सुरसंघेन सेविता भुवनेश्वरी ॥ ३ ॥ यदीदं युक्तं नीजेन कुर्यादङ्गानिष
द्वन्मताम् ॥ उद्यद्दिनयुतिमिदुकिरीटं तुङ्गकुचं नयनत्रययुक्तम् ॥ स्मेरमुखं वरदाकु
शपाशाभीतिकरं प्रभजेद्भुवनेश्वरी ॥ ४ ॥ प्रजपेत्तत्र विन्मन्त्रं त्रिंशद्विंशत्युक्तम् ॥ ५ ॥
त्रिंशद्विंशत्युक्तं मुकुमादष्टद्वयेर्दशांशतः ॥ ५ ॥ वाग्भवंशं भुवनि तारमा बीजत्रयात्मकं
॥ मन्त्रं समुद्धरेत्तत्रैव विवर्गफलसाधनम् ॥ ६ ॥ षड्विंशतिभोजामध्ये नवाब्धौ वाद्येन कल्पं
येत् ॥ षडङ्गानि मनो रस्यजाति युक्तानि मन्त्रवित् ॥ ७ ॥ सिंहरूपेण विग्रहां त्रिनयनां मालि
क्यमोलिस्फुरत्तारा नायकशेखरां स्मितमुखी मापीन वक्षोरुताम् ॥ पाणिभ्यां मणिपूर्या
रत्नचषकं रक्तोत्पलं बिभ्रती सौम्या रत्नघटस्य सव्यचरणं ध्यायेत्परमं विक्रमम् ॥
॥ ८ ॥ रविलक्षं जपेत्तत्रैव पायसेर्मधुरा लुतेः ॥ दशांशं तु कुर्यान्मन्त्री पीठे प्रागीरितेय
जेत् ॥ ९ ॥ वाग्बीजपुटिता माया विद्येयं धरो मता ॥ मध्येन दीर्घयुक्तेन वा क्युटेने वरु
त्ययेत् ॥ १० ॥ अङ्गा विजाति युक्तानि क्रमेण मनुविनमः ॥ १० ॥ श्यामोर्गं शशिशेखरां नि
जकरैर्दानं चरकोत्तलं रत्नाद्यं चषकं परं भयहं सं बिभ्रती शश्वतीम् ॥ मुक्ताहारल

121
26 (B)

रंहीश्री